

Vyjádření školitele k disertační práci Jiřího Kubáska „Fotosyntéza, růst a produkce rostlin v časově proměnné ozáření“

Myslím si, že práce Jiřího Kubáska jako celek je napsána srozumitelně a čtivě. Místy svým stylem připomíná populárně naučnou literaturu, ale snaha jít čtenáři vstříc není, podle mého, vykoupena faktickými nepřesnostmi. Přes název, který vymezuje poměrně úzké téma (časová dynamika ozáření a fotosyntetické fixace CO₂) má práce široký záběr, hlavně v úvodní části. Specialisté na jednotlivé oblasti fotosyntézy, např. biofyzici, biochemici i fyziologové rostlin, jistě najdou v práci drobné nepřesnosti nebo chybějící informace. Práce také nemá zcela konvenční členění a podobu. Není ani monografickým typem klasické doktorské práce s členěním, které se obvykle čeká (úvod, metody, výsledky, diskuse, ...), ani čistě jen souborem prací doplněným krátkým přehledným souhrnem. Je něčím mezi. Nemyslím si ale, že by to byla proto práce špatná. Naopak, práce ukazuje (i) schopnost Jiřího Kubáska sbírat, zpracovávat a hodnotit kriticky informace, (ii) jeho kreativitu v konstrukci smysluplných experimentů a také (iii) snahu klást si otázky před nebo v průběhu experimentu a získávat na ně cíleně odpovědi. Kdyby tak alespoň dvě z těchto tří důležitých vlastností měli všichni současní nositelé titulu PhD!

Ale abych jen nechválil. Domnívám se, že výše zmíněné predispozice excelentního vědce bude muset Jiří Kubásek v budoucnu doplnit usilovnou prací na zlepšení své komunikace v angličtině a také komunikace s okolím obecně. Při opakovaném čtení rozsáhlého úvodu práce jsem se snažil obrousit specifický „kubáskovský“ styl, který mně občas přišel příliš vysokomyslný, zbavit práci strojeně intelektuálních nebo záměrně archaických obrátů. Ve většině případů mi to podařilo, místy ne. Z mého pohledu léta prožitá s Jiřím Kubáskem byla bojem nekonvenčnosti a specifičnosti na jedné straně se snahou ukázat jak to ve společnosti vědecké i civilní chodí na straně druhé, na co je společnost spíše jen zvyklá a co vyžaduje bezpodmínečně. Myslím, že Jiří Kubásek za cca 15 let, po která ho znám, ušel v tomto směru velký kus cesty.

Předložená práce a v ní obsažené dosud nepublikované výsledky i tři velmi kvalitní publikované články dokumentují **vysokou odbornou erudici, zvědavost a tvořivost** Jiřího Kubáska, a konec konců – tím, že po letitém úsilí dospěl k obhajobě - i **vytrvalost**, v kterou jsem dříve příliš nevěřil. Proto mohu doporučit se vsí zodpovědností doktorskou práci Jiřího Kubáska k obhajobě.

V Českých Budjovicích 6.6.2014

Jiří Šantrůček

PS: Jiří Kubásek rád lidi šokuje. Doufám, že šoky, které nám dnes přivodí, budou jen ty příjemné.